

Sammenholder man ideen om to sideløbende kurser med ministeriets bemærkninger om at man ikke har set sig istand til at afskaffe den såkaldte niveaugruppering, kan dette meget vel tolkes som om, de to sideløbende kurser blot er en anden måde at formulere niveaudeling på.

Som allerede fremhævet mener LOE, at Folkeskolen skal give alle et ligeværdigt uddannelsesresultat. Dette mål kan opfyldes bl. a. ved, at undervise eleverne samlet i et langt uddannelsesforløb.

I udkastet opererer man endnu med en skarp opdeling af fagene. LOE mener, at man i stedet skulle lade indlæringen ske med udgangspunkt i problemer. Dette kunne praktiseres på den måde, at lærer og elever i fællesskab valgte et emne, som så kunne blive belyst ud fra forskellige faglige synspunkter (historisk, politisk, geografisk, økonomisk, religiøst m. v.). Dette vil få den enkelte elev til at se det enkelte fag i en større sammenhæng, og således lettere forstå det enkelte fags berettigelse. LOE mener, at man i de første 3 skoleår ikke skal have noget der hedder fag, undervisningen skal udelukkende være emnecentreret. Man må så efterhånden opbygge visse brede faggrupper. Disse kunne være: En orienteringsgruppe, en matematisk gruppe, en sproglig gruppe, en musisk-praktisk gruppe.

LOE må udtrykke sin tilfredshed med, at undervisningsministeriet får retten til at fastsætte formålet med undervisningen i de enkelte fag. Principielt er det rigtigt at formålet fastsættes på landsplan. Man kunne tænke sig, at et fagudvalg blev nedsat til at varetage de opgaver, som er indeholdt i stk. 8.

Til paragraf 5. Kristendomsundervisning.

Det er anført at kristendomsundervisningen ud fra konstitutionelle hensyn anses for påkrævet, således at børnene er orienteret på dette område. Samtidig siger man at forkyndelse eller religiøs påvirkning ikke må foregå. Dette synes ikke at harmonere med bestemmelsen om, at kristendomsundervisningen kun skal omfatte den evangelisk-lutherske kristendom. Dette åbner ingen mulighed for eleverne til, at vurdere den kristne livsopfattelse i forhold til andre religioner og livsanskuelser.

LOE mener at kristendomsundervisningen bør gives i en samlet orientering med andre religioner og livsanskuelser.

Hvis man ønsker, at fastholde kristendomsundervisningen i den form den har antaget i lovforslaget, så mener LOE at kristendomsundervisningen bør være frivillig.

Til § 4. Praktisk betonedede fag.

LOE mener at praktisk betonedede fag bør have en større repræsentation, end det er tilfældet i lovforslaget. LOE anser det for vigtigt at eleven lærer praktisk og teoretisk arbejdes ligestilling og samspil. Det kan ikke gøres ved, at udelukke de praktiske fag fra undervisningen eller gøre dem valgfrie.

Til § 9.

At man overlader det til de enkelte kommuner om de ønsker, at oprette de „ikke kompetancegivende fag“ kan meget vel medføre at den brede vifte af valgfrie fag bliver en illusion, ligesom det har vist sig for gymnasiets vedkommende.

Der vil, sikkert hurtigt blive forskel på de „progressive kommuner“ på den ene side og „de mindre progressive“ på den anden side, således at der fremkommer en form for geografisk skævhed. Det skal dog igen tilføjes, at LOE er imod enhver form for tilvalgsordning.

Til § 12. Karakterer og eksamen.

Udkastet imødekommer et argument imod de etablerede standardkarakterer, at man ikke fyldestgørende kan bedømme en elevs alsidighed i standardiserede talkarakterer. Andre argumenter har man dog tilsyneladende glemt. Det at læreren ikke er i stand til at bedømme en elev objektivt, og at enhver form for bedømmelse vil være konkurrenceskabende og således virke stødende på den dårligt stillede elev.

Det er i den forbindelse ligegyldigt, at man ikke må give standardkarakterer; blot det at man bedømmer, medfører at eleverne bliver ofre for lærerens subjektive bedømmelse af samarbejdsevne, faglig kunnen ect.. Karaktergivning under enhver form virker ødelæggende på skabelsen af et naturligt forhold mellem elev og lærer.

Sammenholder man karaktersystemet